

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ภาพลักษณ์ประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ” เป็น การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจภาพลักษณ์ประเทศไทยและปัจจัยที่ มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ฯ ในสายตานักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในกรุงเทพมหานคร ใช้วิธี การสำรวจแบบทำการวัดตัวแปรครั้งเดียว (One-Shot Study) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรเป้าหมายสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศใน กรุงเทพมหานคร ซึ่งสถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพ (Bangkok International Airport) ช่วงระหว่างเดือนมกราคม – เดือนสิงหาคม 2542 มีจำนวนทั้งสิ้น 4,062,101 คน รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาถึงประเทศไทย ณ ท่าอากาศยาน สากลกรุงเทพ (ดอนเมือง) จำแนกตามเชื้อชาติ

January – August 1999

Country of Nationality	Number
East Asia	2,228,871
ASEAN	352,204
Brunei	833
Indonesia	36,040
Laos	4,834
Malaysia	74,430
Philippines	43,612
Singapore	170,362

Country of Nationality	Number
Veitnam	22,093
China	557,750
Hong Kong	155,860
Japan	604,995
Korea	192,569
Taiwan	269,663
Others	95,830
Europe	1,046,397
Austria	21,290
Belgium	24,003
Denmark	37,982
Finland	20,857
France	138,670
Germany	195,661
Italy	68,978
Natherland	61,899
Norway	25,085
Russia	16,518
Spain	17,964
Sweden	53,051
Switzerland	46,714
United Kingdom	242,986
East Europe	27,323
Others	47,416
The Americas	318,180
Argentina	3,555
Brazil	3,012
Canada	50,753
USA	251,079
Others	9,781

ตารางที่ 2 (ต่อ)

Country of Nationality	Number
South Asia	171,638
Bangladesh	12,514
India	105,134
Nepal	9,076
Pakistan	23,753
Sri Lanka	16,219
Others	4,942
Oceania	157,818
Australia	132,241
New Zealand	24,471
Others	1,106
Middle East	97,749
Egypt	3,212
Israel	37,860
Kuwait	10,783
Saudi Arabia	3,271
U.A.E.	13,067
Others	29,556
Africa	41,448
S. Africa	16,944
Others	24,504
Grand Total	4,062,101

Source of Data : Immigration Bureau, Police Department.

Note : Tourist Arrivals excluded Overseas Thai

หมายเหตุ การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาภาพลักษณ์ประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเฉพาะในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย และเป็นที่ตั้งของท่าอากาศยานสากลกรุงเทพ (ท่าอากาศยานดอนเมือง) ซึ่งเป็นท่าอากาศยานแห่งชาติที่มีนักท่องเที่ยวใช้บริการมากที่สุด จากสถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาถึงประเทศไทยที่ท่าอากาศยานแห่งชาติทั้ง 5 แห่ง ช่วงระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนกรกฎาคม 2542

จำนวน 4,131,406 คน มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศใช้บริการทำอากาศยานสากลกรุงเทพมหานครที่สุด จำนวน 3,576,136 คน ส่วนที่เหลือใช้บริการทำอากาศยานเชียงใหม่ จำนวน 77,193 คน ทำอากาศยานหาดใหญ่ จำนวน 52,317 คน ทำอากาศยานภูเก็ต จำนวน 413,198 คน และทำอากาศยานอุ้งตะเภา จำนวน 12,562 คน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, กองสถิติและวิจัย ,เอกสารแจก) กรุงเทพมหานครจึงเป็นศูนย์กลางของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 403 คน ซึ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่างไม่ต่ำกว่า 400 คน ได้มาจากการเปิดตารางสำเร็จในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (วิเชียร เกตุสิงห์, 2541 : 24) ที่จำนวนประชากรมากกว่า 100,000 คน ที่ระดับความคลาดเคลื่อน (e) $\pm 5\%$ และมีระดับความเชื่อมั่นในการเลือกตัวอย่างประมาณ 95.5%

วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากประชากร คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่กระจัดกระจายอยู่ในกรุงเทพมหานคร จึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้นคอน (Multi - Stage Cluster Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนไม่ต่ำกว่า 400 คน ตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 แบ่งกรุงเทพมหานครออกเป็นเขตต่างๆ ตามรายงาน “รายชื่อสถานพักแรมปี 2541 ภาคกลาง” หน้า 1 - 54 ของกองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้แบ่งเขตต่างๆ รวม 32 เขต คือ

1. เขตดินแดง	12. เขตธนบุรี	23. เขตพญาไท
2. เขตปทุมวัน	13. เขตบางซื่อ	24. เขตพระนคร
3. เขตบางขุนพรหม	14. เขตบางกะปิ	25. เขตพระโขนง
4. เขตประเวศ	15. เขตบางกอกน้อย	26. เขตสาทร
5. เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	16. เขตบางกอกใหญ่	27. เขตราชเทวี

6. เขตคลองเตย	17. เขตบางคอแหลม	28. เขตลาดพร้าว
7. เขตคลองสาน	18. เขตบางพลัด	29. เขตลาดยาว
8. เขตจตุจักร	19. เขตบางนา	30. เขตยานนาวา
9. เขตดอนเมือง	20. เขตบางเขน	31. เขตวัฒนา
10. เขตดุสิต	21. เขตบางรัก	32. เขตสวนหลวง
11. เขตห้วยขวาง	22. เขตสัมพันธวงศ์	

ขั้นตอนที่ 2 เลือกเขตต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาจากการจัดเป็นเขตที่มีสถานพักแรม ได้แก่ โรงแรม เกสต์เฮ้าส์ และอื่นๆ ตั้งอยู่มากที่สุด 10 อันดับแรก ร่วมกับการจัดเป็นเขตที่ได้ชื่อว่ามีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศพักอาศัยอยู่มาก ได้เขตต่างๆ ในกรุงเทพมหานครจำนวน 6 เขต คิดเป็นสัดส่วน 1 ต่อ 5 ของจำนวนเขตทั้งหมดที่มีสถานพักแรมจำนวน 32 เขต คือ

1. เขตพระนคร	2. เขตคลองเตย	3. เขตบางรัก
4. เขตราชเทวี	5. เขตปทุมวัน	6. เขตดอนเมือง

[หมายเหตุ จำนวนสถานพักแรมที่ตั้งอยู่ตามเขตต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร นับจากรายงาน “รายชื่อสถานพักแรม ปี 2541 ภาคกลาง” หน้า 1 – 54 ของกองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งนำเสนอรายชื่อสถานพักแรมจํานนตามเขตต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร]

ขั้นตอนที่ 3 เลือกสถานที่ท่องเที่ยวและย่านการค้าที่สำคัญ ที่จัดว่าเป็นแหล่งที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศให้ความสนใจเดินทางไปท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากจากทั้ง 6 เขต แบบเฉพาะเจาะจง ได้สถานที่ที่ใช้คํานับการเก็บข้อมูลจำนวน 11 แห่ง คือ

1. เขตพระนคร จำนวน 4 แห่ง ได้แก่
  - วัดพระศรีรัตนศาสดาราม (วัดพระแก้ว)
  - วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม (วัดโพธิ์)
  - ถนนข้าวสาร
  - ถนนพระอาทิตย์ – พระสุเมรุ
2. เขตคลองเตย จำนวน 3 แห่ง ได้แก่
  - ถนนอโศก

- ถนนสุขุมวิท
  - ซอยสนามา
3. เขตบางรัก จำนวน 1 แห่ง คือ
- ถนนสีลม
4. เขตราชเทวี จำนวน 1 แห่ง คือ
- ย่านประตูน้ำ
5. เขตปทุมวัน จำนวน 1 แห่ง คือ
- ย่านสยามสแควร์
6. เขตคอนเมือง จำนวน 1 แห่ง คือ
- ทำอากาศยานสากลกรุงเทพ (ทำอากาศยานคอนเมือง)
บริเวณห้องรับรองผู้โดยสารขาออกระหว่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 4   ตุ่มกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ตามสถานที่ต่างๆ ทั้ง 11 แห่ง จำนวนแห่งละประมาณ 36 – 37 คน จนครบจำนวน 403 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มี 7 ตัวแปร คือ

1. ตั๊กษณะทางประชากร
2. ประเภทของสื่อ
3. ความสามารถในการรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศของสื่อ
4. การมีคิรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
5. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
6. ภาพตั๊กษณ์ประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

สามารถแจกแจงตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม จากสมมติฐานการวิจัยแต่ละข้อ ได้ดังนี้

- สมมติฐานข้อ 1**   ภาพลักษณ์ประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มี
ลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน
- ตัวแปรอิสระ**   ลักษณะทางประชากร
- ตัวแปรตาม**   ภาพลักษณ์ประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
-
- สมมติฐานข้อ 2**   สื่อต่างประเทศกันมีความสามารถในการรูงใจนักท่องเที่ยว
ชาวต่างประเทศแตกต่างกัน
- ตัวแปรอิสระ**   ประเภทของสื่อ
- ตัวแปรตาม**   ความสามารถ ในการรูงใจนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศของสื่อ
-
- สมมติฐานข้อ 3**   ลักษณะทางประชากร มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ
การท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
- ตัวแปรอิสระ**   ลักษณะทางประชากร
- ตัวแปรตาม**   การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยว
ชาวต่างประเทศ
-
- สมมติฐานข้อ 4**   ลักษณะทางประชากร มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับ
การท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
- ตัวแปรอิสระ**   ลักษณะทางประชากร
- ตัวแปรตาม**   การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยว
ชาวต่างประเทศ
-
- สมมติฐานข้อ 5**   การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยว
ชาวต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
ประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
- ตัวแปรอิสระ**   การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยว
ชาวต่างประเทศ
- ตัวแปรตาม**   การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยว
ชาวต่างประเทศ

สมมติฐานข้อ 6 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับ ภาพลักษณ์ประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ตัวแปรอิสระ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ตัวแปรตาม ภาพลักษณ์ประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

สมมติฐานข้อ 7 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับ ภาพลักษณ์ประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ตัวแปรอิสระ การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ตัวแปรตาม ภาพลักษณ์ประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ ลักษณะของคำถามแบ่งเป็นคำถามปลายปิด (Close Ended Question) แบบมีตัวเลือกให้เลือกตอบ และแบบที่มีคำตอบในลักษณะมาตราวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) และคำถามปลายเปิด (Open Ended Question) เกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทยที่ทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเกิดความรู้สึกประทับใจและมีความต้องการที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวที่ประเทศไทย โดยจัดคำถามในแบบสอบถามให้ครอบคลุมข้อมูลที่ต้องการ และแบ่งเนื้อหาของคำถามออกเป็น

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทย จำนวน 23 ข้อ

ตอนที่ 3 ระดับการจูงใจนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศของสื่อประเภทต่าง ๆ จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 4 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทย จำนวน 33 ข้อ

ตอนที่ 5   ภาพลักษณ์ประเทศไทย จำนวน 28 ข้อ

การทดสอบเครื่องมือ (การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ)

1) การทดสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Test of Validity)

เพื่อเป็นตัวตัดสินว่าเครื่องมือที่ใช้วัดนี้ใช้ได้หรือไม่ สามารถวัดค่าของตัวแปรได้อย่างถูกต้องตามที่ต้องการจะวัดหรือไม่ โดยนำแบบสอบถามที่ได้เรียบเรียงขึ้นแล้วไปให้ผู้ ผู้มีประสบการณ์ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของการวัดค่าของตัวแปร (Construct Validity) และความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ว่าคำถามที่ใช้วัดตัวแปรมีความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาสาระหรือความหมายทั้งหมดของตัวแปรที่ต้องการวัดหรือไม่ สำหรับในส่วนของการใช้ภาษาและความเข้าใจภาษานั้นได้รับการตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมในขั้นต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รวมถึงผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ และทำการปรับแก้เพื่อความสมบูรณ์อีกครั้งก่อนนำไปใช้จริงตามคำแนะนำของนักทอ่งที่ชาวต่างประเทศผู้ตอบแบบสอบถามในขั้นทดลองใช้เครื่องมือ นอกจากนี้ ยังให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคนิคการสร้างเครื่องมือช่วยตรวจสอบในเชิงเทคนิควิธีด้วย

2) การทดสอบความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ (Test of Reliability)

หลังจากทำการทดสอบความเที่ยงตรงเรียบร้อยแล้ว จะต้องทำการทดสอบความเชื่อถือได้ของเครื่องมือเพื่อให้แน่ใจว่า หากผู้วิจัยทำการวัดด้วยวิธีการเดียวกัน เครื่องมือชุดเดียวกันหลาย ๆ ครั้งแล้ว ผลที่ได้จากการวัดแต่ละครั้งจะมีความคงที่แน่นอนหรือมีความสอดคล้องกัน โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ก่อนกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีลักษณะใกล้เคียงหรือเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจริงมากที่สุด จำนวน 30 คน หากความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด คือ แบบสอบถามภาษาอังกฤษเฉพาะส่วนที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธีของ Cronbach ค่าความเชื่อถือได้จากวิธีการนี้เรียกว่า Coefficient Alpha มีสูตรในการคำนวณ (วิชิษ เกตุสิงห์, 2541 : 192) ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{(k-1)} \left\{ 1 - \frac{\sum V_i}{V_t} \right\}$$

เมื่อ	α	คือ ค่าความเชื่อถือได้
	k	คือ จำนวนข้อ
	V_i	คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	V_t	คือ ความแปรปรวนของคะแนนทุกข้อรวมกัน

การหาค่าความเชื่อถือได้ตามสูตรนี้ ต้องนำคะแนนแต่ละข้อมาหาความแปรปรวนและหาความแปรปรวนของคะแนนที่รวมทุกข้อเข้าด้วยกัน สามารถนำเสนอผลการทดสอบความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ ได้ดังนี้

2.1 แบบสอบถามตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทย ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้เท่ากับ .91 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

2.2 แบบสอบถามตอนที่ 4 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทย ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้เท่ากับ .93 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

2.3 แบบสอบถามตอนที่ 5 ภาพลักษณ์ประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้เท่ากับ .77 แต่หลังจากปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้จริง แล้วคำนวณค่าความเชื่อถือได้จากข้อมูลทั้งหมดอีกครั้ง ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้มีค่าเท่ากับ .85 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยซึ่งได้มีการชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล (แบบสอบถามภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ) ก่อนออกเก็บข้อมูลจริง โดยเลือกผู้ช่วยวิจัยที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ชุก พิง อำน และเข็ชนได้ รวมถึงสามารถสนทนากับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างตามสถานที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานครที่กำหนดไว้ให้ช่วยสละเวลาตอบแบบสอบถาม และขอ

รับคืนทันทีที่ทำแบบสอบถามเสร็จ พร้อมทั้งให้ของที่ระลึกเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่แสดงความเห็นไทยแก่กลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นการขอบคุณ และสร้างความรู้สึกที่ดีแก่กลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดค่าตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

1. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทย มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากกว่า 12 ครั้งต่อปี	5	คะแนน
10-12 ครั้งต่อปี	4	คะแนน
7-9 ครั้งต่อปี	3	คะแนน
4-6 ครั้งต่อปี	2	คะแนน
1-3 ครั้งต่อปี	1	คะแนน
ไม่เคยเจอ	0	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนระดับ	0.00 – 1.49	หมายถึง	มีการเปิดรับข่าวสารระดับต่ำมาก
คะแนนระดับ	1.50 – 2.49	หมายถึง	มีการเปิดรับข่าวสารระดับต่ำ
คะแนนระดับ	2.50 – 3.49	หมายถึง	มีการเปิดรับข่าวสารระดับปานกลาง
คะแนนระดับ	3.50 – 4.49	หมายถึง	มีการเปิดรับข่าวสารระดับสูง
คะแนนระดับ	4.50 – 5.00	หมายถึง	มีการเปิดรับข่าวสารระดับสูงมาก

2. ระดับการสนใจนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศของสื่อประเภทต่าง ๆ มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ

ถ้าตัวเลือกใดถูกเลือกเป็น	อันดับที่ 1 ให้	3	คะแนน
	อันดับที่ 2 ให้	2	คะแนน
	อันดับที่ 3 ให้	1	คะแนน
ตัวเลือกที่ไม่ถูกเลือก	ให้	0	คะแนนทุกตัวเลือก

หาค่าคะแนนเฉลี่ยของสื่อแต่ละชนิด (เช่น คะแนนเฉลี่ยของหนังสือพิมพ์, เคมปิตทีวี, วิทยุ, เพื่อนๆที่ร่วมงาน, ไปเตอร์ เป็นต้น) แล้วนำค่าเฉลี่ยของสื่อแต่ละชนิดที่จัดเป็นสื่อ

ประเภทเดียวกัน มาหาค่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละประเภทอีกครั้งหนึ่ง (คะแนนเฉลี่ยของแต่ละหมวดชน, คะแนนเฉลี่ยของแต่ละบุคคล และคะแนนเฉลี่ยของแต่ละอาชีพ) จากนั้นจึงหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแต่ละประเภท

3. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทย มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
ไม่เคยเลย	1	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนระดับ	1.00 – 1.49	หมายถึง	มีการรับรู้ข่าวสารระดับต่ำมาก
คะแนนระดับ	1.50 – 2.49	หมายถึง	มีการรับรู้ข่าวสารระดับต่ำ
คะแนนระดับ	2.50 – 3.49	หมายถึง	มีการรับรู้ข่าวสารระดับปานกลาง
คะแนนระดับ	3.50 – 4.49	หมายถึง	มีการรับรู้ข่าวสารระดับสูง
คะแนนระดับ	4.50 – 5.00	หมายถึง	มีการรับรู้ข่าวสารระดับสูงมาก

4. ภาพลักษณ์ประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ มีเกณฑ์การให้คะแนนแยกตามลักษณะข้อความที่ใช้วัดภาพลักษณ์

4.1 ข้อความเชิงบวกที่ใช้วัดภาพลักษณ์ในด้านดี

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

4.2 ข้อความเชิงลบที่ใช้วัดภาพลักษณ์ในด้านไม่ดี

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน
เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน

ไม่เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนระดับ	1.00 – 1.49	หมายถึง	ภาพลักษณ์ประเทศไทยจึงดีมาก
คะแนนระดับ	1.50 – 2.49	หมายถึง	ภาพลักษณ์ประเทศไทยจึงดี
คะแนนระดับ	2.50 – 3.49	หมายถึง	ภาพลักษณ์ประเทศไทยเป็นกลาง
คะแนนระดับ	3.50 – 4.49	หมายถึง	ภาพลักษณ์ประเทศไทยจึงไม่ดี
คะแนนระดับ	4.50 – 5.00	หมายถึง	ภาพลักษณ์ประเทศไทยจึงไม่ดีอย่างมาก

การวิเคราะห์ข้อมูลและการประมวลผลข้อมูล

นำข้อมูลที่กำหนดรหัสไว้แล้วมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS F/W

การวิจัยนี้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ประเภท คือ

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ที่ใช้บรรยายคุณลักษณะของตัวแปรที่ละตัวแปร โดยใช้การหาค่าร้อยละ การแจกแจงความถี่(การแจกแจงจำนวน) และการหาค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายข้อมูลส่วนบุคคล, การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ, ระดับการดูใจนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศของสื่อประเภทต่าง ๆ, การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และภาพลักษณ์ประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
2. สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics) ซึ่งเป็นวิธีการที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างและสามารถอ้างอิงไปถึงกลุ่มประชากรทั้งหมดได้ โดยใช้สถิติอ้างอิงเพื่อทำการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้จำนวน 7 ข้อ คือ

- 2.1 ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน คือ T-test และ ONE – WAY ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 - 4

- 2.2 ใช้ **Pearson's Product Moment Correlation Coefficient** เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5, 6
- 2.3 ใช้ **Multiple Regression Analysis** ซึ่งเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระหลายตัวกับตัวแปรตาม 1 ตัว เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย